

1. നക്‌ഷത്രയുദ്യവും പരിസ്ഥിതിയുദ്യവും

അണുബോംബ് പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ രൂപം എങ്ങനെയായിരിക്കുമെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, അതു പറയാൻ തനിക്കു സാധിക്കുകയില്ലെന്നും, പക്ഷേ, നാലാം ലോകമഹായുദ്ധം വില്ലും അമ്പും ഉപയോഗിച്ചായിരിക്കുമെന്നും ഐൻസ്റ്റൈൻ ഉത്തരം നൽകിയത്രേ. മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം ഉണ്ടാവുന്നപക്ഷം നാഗരികത നിശ്ശേഷം നശിച്ച് മനുഷ്യൻ കാടത്തത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുമെന്നാണ് ആ മഹാശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്.

ഐൻസ്റ്റൈൻ അറിയാതിരുന്ന കാര്യം തങ്ങൾക്ക് അറിയാമെന്നു ഇന്നു പലരും കരുതുന്നുണ്ട്. മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ രൂപം പല വേദികളിലും ഇപ്പോൾ ചർച്ചാവിഷയമാണ്. 'നക്ഷത്രയുദ്ധം' (സ്റ്റാർ വാർ) എന്നതാണ് മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തെപ്പറ്റി യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധർ കിടയിൽ നിലവിലുള്ള ഒരു സങ്കല്പം. മറ്റൊരു സങ്കല്പം 'പരിസ്ഥിതി യുദ്ധം' (എൻവയ്റൺമെന്റ് വാർ) എന്നതു്. ഈ സങ്കല്പങ്ങളെപ്പറ്റി ലഭ്യമായ വിവരങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1983 മാർച്ചിൽ നടത്തിയ ഒരു ടെലിവിഷൻ പ്രസംഗത്തിലാണ് അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ട് റെയ്ഗൻ നക്ഷത്രയുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സങ്കല്പം ആദ്യമായി വിശദീകരിച്ചത്. ഈ സങ്കല്പത്തെ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ അധികം താമസിയാതെ അമേരിക്കൻ ഗവണ്മെന്റ് കൈക്കൊണ്ടു. പ്രസ്താവ്യമായ പുരോഗതി ഇതിനകം ഈ രംഗത്തിൽ കൈവന്നതായി അമേരിക്കൻ ഗവണ്മെന്റ് അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഒരു പ്രതിരോധതന്ത്രം എന്ന നിലയിലാണ് 'നക്ഷത്രയുദ്ധം' സങ്കല്പം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അമേരിക്കയ്ക്കെതിരെ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ പ്രയോഗിച്ചേക്കാവുന്ന അണുബോംബുകളെ, അവ വായുമണ്ഡലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പ്പോൾ, ബാഹ്യാന്തരീക്ഷത്തിൽവെച്ചു നശിപ്പിക്കണമെന്നതാണ് ഉദ്ദേശ്യം. 'ലേസർ' എന്ന മാരകശക്തികൾ ഉപയോഗിച്ചാണ് അണുബോംബുകളെ നശിപ്പിക്കുക. ശബ്ദത്തേക്കാൾ എത്രയോ അധികം വേഗത്തിൽ പാഞ്ഞുവരുന്ന അണുബോംബുകളേയും അവ വഹിക്കുന്ന മിസൈലുകളേയും തിരഞ്ഞുപിടിച്ചു, അന്തരീക്ഷവിശാലതയിൽവെച്ചു സ്പ്ലാഷ് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അത്യന്തം സങ്കീർണ്ണവും പുരോഗമിച്ചതുമായ സാങ്കേതിക സംവിധാനങ്ങൾ ബാഹ്യാന്തരീക്ഷത്തിൽ സ്ഥിരമായി നിർമ്മിക്കുവാൻ ശ്രമങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഈ ശ്രമത്തിന്റെ ഒരു മുഖ്യലക്ഷ്യമാണ്, ഭൂമിക്കു ചുറ്റും നിയന്ത്രമായ ഭൂമണപഥത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന സ്പേസ് സ്റ്റേഷനുകൾ സ്ഥാപിക്കുകയെന്നതു്. ഇതിനായി എണ്ണൂറുകോടി ഡോളർ ചെലവുവരുന്ന ഒരു

പദ്ധതി അമേരിക്കൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അന്തരീക്ഷവിഭാഗം (നാസ) ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കിയപ്പോൾ, അതിന്റെ ചെലവു വർദ്ധിച്ചു മുപ്പതിനായിരം കോടി ഡോളറിൽ എത്തുമെന്ന് അമേരിക്കൻ വിമാനസേനയുടെ മാസിക (എയർഫോഴ്സ് മാഗസിൻ) പറയുന്നു.

അന്തരീക്ഷത്തിലെ സ്ഥിരം പട്ടാളത്താവളങ്ങളാണ് സ്വേസ് സ്റ്റേഷനുകൾ. ഭൂമിയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തു നടക്കുന്ന പട്ടാളനീക്കങ്ങൾ ഉടൻതന്നെ നിരീക്ഷിച്ചു, അവഗ്രഹിച്ചു, അമേരിക്കൻ പട്ടാള-അധികൃതരെ അറിയിക്കുന്നതിനുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ ഈ സ്റ്റേഷനുകളിലുണ്ടായിരിക്കും. മിസ്സൈലുകളും മറ്റു യുദ്ധോപകരണങ്ങളും കൂട്ടിയിണക്കുക, കേടുതീർക്കുക, അവയിൽ ഇന്ധനം നിറയ്ക്കുക മുതലായ പ്രവൃത്തികളും സ്വേസ് സ്റ്റേഷനുകളിൽവെച്ചു നിർവഹിക്കും. ശത്രുപക്ഷത്തുനിന്ന് ഉയരുന്ന മിസ്സൈലുകളെ ലേസർ രശ്മിയുപയോഗിച്ച് ഉടൻ കത്തിച്ചുകളയുന്ന 'മിസ്സൈൽ വിരുദ്ധ മിസ്സൈലുകൾ' (മി.വി. മി.) പ്രയോഗിക്കുന്നതും സ്വേസ് സ്റ്റേഷനുകളിൽനിന്നായിരിക്കും. മി. വി. മി. കളിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ശക്തിയേറിയ ഇൻഫ്രാറെഡ് ക്യാമറകൾ, തണുത്തുറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ചൂടാർന്നുപോയ മിസൈലുകളെ തേടിച്ചെല്ലാൻ മി. വി. മി. കൾക്ക് കഴിവുതീർന്നു. മി. വി. മി. കൾ മണിക്കൂറിൽ 30,681 മൈൽ വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കും. ഭൂമിയിൽനിന്നു വിക്ഷേപിക്കുന്ന ഉപഗ്രഹങ്ങളുടെ പരമാവധി വേഗം മണിക്കൂറിൽ 23,000 മൈൽ ആകുന്നു. അതിനാൽ മി. വി. മി. കൾക്ക് എത്ര ഉപഗ്രഹത്തേയും, മിസ്സൈലിനേയും തേടിച്ചെന്നു കണ്ടെത്തി നശിപ്പിക്കാൻ ഏതാനും മിനിറ്റുകൾ മതിയാകും. അമേരിക്ക ഇതിനകം ഇത്തരമൊരു മി. വി. മി. ഒരു ബോംബർവിമാനത്തിൽനിന്നു വിജയകരമായി പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുകയുണ്ടായി.

സ്വേസ് സ്റ്റേഷനുകൾക്കു പുറമെ, ശത്രുരാജ്യങ്ങളിലെ പട്ടാളനീക്കങ്ങൾ നിരന്തരമായി നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചാര-ഉപഗ്രഹങ്ങളുടെ ഒരു ശൃംഖലയും വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം നാല്പതു ചാര-ഉപഗ്രഹങ്ങൾ ഇപ്പോൾത്തന്നെ അമേരിക്കൻ പട്ടാളത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ചുറ്റുന്നുണ്ടത്രേ. ഈ ഉപഗ്രഹങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ശബ്ദം, ചിത്രം, ടെലഗ്രാഫ് സിഗ്നലുകൾ, കമ്പ്യൂട്ടർ സിഗ്നലുകൾ എന്നിവ കൈമാറാം. ഓരോന്നിലും ഇരുപത്തിമൂന്നു ചാനൽ ഉള്ള അഞ്ച് ചാര-ഉപഗ്രഹങ്ങൾ അമേരിക്കൻ നാവികസേനയ്ക്കു മാത്രമായി ഉണ്ട്. ഇവയിൽ ഒരു ചാനൽ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടിന്റെയോ പ്രതിരോധ സെക്രട്ടറിയുടെയോ മാത്രം ഉപയോഗത്തിനുള്ളതാണ്. വേറെ രണ്ട് ഉപഗ്രഹങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു് ലോകത്തിലെവിടെയും നടക്കുന്ന അണുസ്ഫോടനങ്ങളുടെ വിവരം ശേഖരിക്കുകയാണ്. ഭൂമിയിലെ സാധാരണ ടെലഫോൺ സംഭാഷണങ്ങൾവരെ ഈ ഉപഗ്രഹങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കുമത്രേ!

സ്വേസ് സ്റ്റേഷനുകൾ സ്ഥാപിച്ചു നിലനിൽക്കുന്നതിൽ, അമേരിക്ക ഇതിനകം ഫലപ്രദമായി പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയിട്ടുള്ള സ്വേസ് ഷട്ടിലുകൾക്ക് (ഭൂമിയിൽനിന്നു അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കും തിരിച്ചും പലകറിയായത്ര നടത്തുന്ന വാഹനങ്ങൾക്ക് പ്രധാനമായ പങ്കാണുള്ളതു്. സ്വേസ് സ്റ്റേഷനുകളിൽ യന്ത്രോപകരണങ്ങൾ, ഇന്ധനങ്ങൾ എന്നിവ എത്തിക്കുന്നതും, അവയിലേക്കും തിരിച്ചും വിശ്യാർ യാത്രചെയ്യുന്നതും, ഈ ഷട്ടിലുകളിലൂടെയായിരിക്കും. അമേരിക്കൻ പട്ടാളത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്പേസ് ഷട്ടിൽപരിപാടി 1994 വരെ നീണ്ടുനിൽക്കും.

അന്തരീക്ഷ യുദ്ധസംവിധാനങ്ങൾക്കായി 1984-ൽ അമേരിക്ക

പലവഴിക്കെന്നത് എണ്ണുററവതു കോടി ഡോളറാണ്. 1988-ൽ ഈ പലവഴി ആയിരത്തി നാനൂറ് കോടി ഡോളർ ആയി വർദ്ധിക്കുമെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. ലോക് ഹീഡ് കോർപ്പറേഷൻ, റോക് വെൽ ഇൻറർ നാഷണൽ, ബാറുകോർപ്പറേഷൻ, ഫ്യൂസ് എയർ ക്രാഫ്റ്റ്, പെർകിൻ- ഏൽമെർ, യുണൈറ്റഡ് ടെക് നോളജീസ്, വെസ്റ്റിങ് ഹൗസ്, ഈസ്റ്റ് മാൻ കൊഡാക്, ബോയിങ്, നോർത്രോപ്പ്, ഫോർഡ് ഏയ് റോസ്വെയ്സ് മുതലായ അമേരിക്കൻ 'സൈനിക-സാങ്കേതിക-സങ്കീർണ്ണ'ത്തിലെ എല്ലാ വ്യാവസായിക ഘടകങ്ങൾക്കും വമ്പിച്ച സാമ്പത്തിക ലാഭം ഉളവാക്കുന്ന ഒന്നാണ് അമേരിക്കൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ 'നക്ഷത്ര യുദ്ധ' പരിപാടി.

ബാഹ്യാന്തരീക്ഷത്തെ യുദ്ധവേദിയായി മാറുന്നതിനെതിരെ നില വിലുള്ള പല ബഹുരാഷ്ട്രസന്ധികളുടെയും നഗ്നമായ ലഘുനമാകയാ ലും, അണുയുദ്ധത്തെ തടയുന്നതിനുപകരം അണുയുദ്ധസാധ്യതകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനാലും 'നക്ഷത്രയുദ്ധ' പരിപാടിക്കു് അമേരിക്കയിൽത്തന്നെ വളരെയധികം ഏതിരാളികളുണ്ട്. അടുത്ത തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ റെയ് ഗൻ തോൽക്കുന്നപക്ഷം ഈ പരിപാടി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. മറിച്ച്, ഇന്നത്തെ നിലയിൽ കൂടുതൽ സംഭാവ്യതയുള്ള റെയ് ഗന്റെ വിജയം ഒരു വസ്തുതയായിത്തീരുമ്പോൾ 'നക്ഷത്രയുദ്ധ' പരിപാടിയുടെ ആക്കം വർദ്ധിക്കുമെന്നതിലും യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

'നക്ഷത്രയുദ്ധ'മെന്ന സങ്കല്പത്തേക്കാൾ ഭീഷണമാണ് 'പരിസ്ഥിതി യുദ്ധം' എന്ന സങ്കല്പം. കാരണം, പ്രകൃതിശക്തികളെ കയറ്റി വിട്ട്, മനുഷ്യവർഗത്തെ മാത്രമല്ല ജീവമണ്ഡലത്തെ ആകെത്തന്നെ, ഭൂമിയിൽ നിന്നു തുടച്ചുമാറ്റുകയാണ് 'പരിസ്ഥിതിയുദ്ധ'ത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. 1984 സെപ്റ്റംബർ 18-ാം തീയതി ലണ്ടനിൽനിന്നു് റോയ് ടർ വാർത്താ ഏജൻസി അയച്ച ഒരു സന്ദേശത്തിൽനിന്നു് ഉദ്ധരിക്കാം:

'നാവികസേനയുടെ ഒരു രഹസ്യഘടകം കടലിനടിയിൽ ഒരു അണു ബോംബ് പൊട്ടിക്കുന്നു. ഇതുനിമിത്തം ഉയരുന്ന വമ്പിച്ച തിരമാലകൾ (ടൈഡൽവെയ്വ്) ശത്രുരാജ്യത്തിലെ സമുദ്രതീരനഗരങ്ങളെ മുഴുവൻ മുക്കിക്കളയുന്നു.

'സിവിലിയൻ അടയാളങ്ങളുള്ള ഒരു വിമാനം സക്രിയമായ ഒരു അഗ്നിപർവതത്തിന്റെ മീതെ പറന്നു്, അതിന്റെ ഗർത്തത്തിലേക്കു് അഞ്ചു കിലോ ടൺ സ്ഫോടനശക്തിയുള്ള ഒരു അണുബോംബ് ഇടുകൊടുക്കുന്നു. തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന അഗ്നിപർവതസ്ഫോടനം സൂര്യനെ മറയ്ക്കുകയും, അനേകം മൈൽ ചുറ്റുവട്ടത്തിൽ പൂർണനാശം വിതയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

'പട്ടാളത്തിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞർ സാങ്കേതികവിദ്യ ഉപയോഗിച്ച് ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിനെ ശത്രുരാജ്യത്തിനെതിരെ തിരിച്ചുവിടുന്നു. അവർ മേഘങ്ങളിൽ രാസവസ്തുക്കൾ (സീഡിങ്) പ്രയോഗിച്ച് ശത്രുരാജ്യത്തിലെ വിളഞ്ഞ വയലുകൾ ആലിപ്പഴമഴചൊരിഞ്ഞു നശിപ്പിക്കുന്നു; മറ്റൊരു രാജ്യത്തു് കൃത്രിമമായി വരച്ച സൂഷ്മിക്കുന്നു.'

ഇതെല്ലാം 'അപകടസിനിമ'കളിലെ അതിശയോക്തി നിറഞ്ഞ സങ്കല്പങ്ങളല്ല. സ്റ്റോക്ക് ഹോമിൽ സ്വീഡിഷ് ഗവണ്മെന്റ് സ്ഥാപിച്ച 'സമാധാന ഗവേഷണസ്ഥാപനം' (സിപ്രി) തയ്യാറാക്കിയതും ലണ്ടനിലെ 'ട്രെയ് ലർ ആൻഡ് ഫ്രാൻസിസ്' എന്ന പുസ്തകപ്രകാശകർ ഈയിടെ പ്രസിദ്ധംചെയ്തതുമായ 'പരിസ്ഥിതിയുദ്ധ'ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുസ്തകത്തിൽ ഗൗരവപൂർവ്വം ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങളാണ് ഇവ.

'പരിസ്ഥിതിയുദ്ധം' തടയാൻ 1977-ൽ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു സന്ധി പ്രത്യവലോകനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു സന്തേളനം സെപ്റ്റംബർ രണ്ടാമത്തെ ആഴ്ചയിൽ ജനീവയിൽ നടന്നു. കൂടുതൽ രാജ്യങ്ങൾ ഈ സന്ധി

യിൽ ഒപ്പിടണമെന്നും അമേരിക്ക ആവശ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, മുമ്പു പറഞ്ഞ പുസ്തകത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഈ സന്ധി ആകെ പുതുകി, വിപുലീകരിക്കാൻ വൈകിയിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു:

'പത്തുകിലോ ടൺ സ്പോൺഗ്ഗിന്റെ ഒരു അണുബോംബ് സക്രിയമായ ഒരു അഗ്നിപർവതത്തിന്റെ ഗർത്തത്തിൽ നൂറു മീറ്റർ അകത്തേക്കു കടന്നു പൊട്ടിയാൽ അതിൽനിന്നു ലായനയും വാതകങ്ങളും പുറത്തോട്ടൊഴുകും. വായുമണ്ഡലത്തിൽ ഇവ ആപത്കരമാംവിധം നിറഞ്ഞേക്കും. ഈ പ്രയോഗത്തിനു പററിയ, സക്രിയമായ, എട്ടെങ്കിലും അഗ്നിപർവതങ്ങൾ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ഉണ്ട്'.

'താരതമ്യേന ശക്തികറഞ്ഞ അണുബോംബുകൾ പൊട്ടിച്ചു് ഉളവാക്കുന്ന സ്പന്ദനങ്ങളിലൂടെ ഷിമണിനെ തല്ലാലത്തേക്കു ദ്രവമാക്കി മാറ്റാം. 1964-ലെ ഭൂകമ്പത്തിൽ അലാസ്കയിലുണ്ടായപോലെ നാശകരമായ മണ്ണിടിച്ചിൽ ഇതുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കാം.

'നാശകരങ്ങളായ വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധാരണ ബോംബുകൾ പ്രയോഗിച്ചാലും മതിയാവും. ഇരുപതു രാജ്യങ്ങളിലെ എഴുപതു കൂറൻ അണക്കെട്ടുകൾ ഇത്തരം ബോംബാക്രമണത്തിനു് ഒരുങ്ങി നില്ക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്'.

ശത്രുവിന്റെ സമുദ്രതീരത്തു്, കടൽച്ചെരിവു് (കോണ്ടിനെൻറൽ ഷെൽഫ്) തീർന്നു് ആഴക്കടൽ തുടങ്ങുന്ന സ്ഥലത്തു് ഒന്നോ അധികമോ അണുബോംബു് പൊട്ടിച്ചാൽ ഭൂകമ്പവും, തുടർന്നു് വൻതിരമാലകളും (ടൈഡൽവെയ്വ്) ഉളവാകും.

'കാലാവസ്ഥയിൽ അട്ടിമറി നടത്താനുള്ള സാങ്കേതികകഴിവു് ഇപ്പോൾത്തന്നെ പല രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കുണ്ട്. വിമാനങ്ങളിൽനിന്നു ചില രാസവസ്തുക്കൾ വർഷിച്ചാൽ മുടൽമഞ്ഞു് നീക്കിക്കളയാം. (താഴത്തു് ബോംബിടേണ്ട ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണാൻ ഇതു സഹായിക്കും.) മഴപെയ്യിച്ചു വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടാക്കാൻ രാസവസ്തുവർഷം മതിയാവും. പക്ഷേ, ഇൻഡോ-ചൈനയിൽ അതിവൃഷ്ടി ഉണ്ടാക്കി കമ്യൂണിസ്റ്റ് പട്ടാളത്തിന്റെ കൊറ്റും കോളും മുടക്കുന്നതിനു് അമേരിക്ക 1960-കളിൽ ചെറു ശ്രമം ഫലിക്കുകയുണ്ടായില്ല. അവർ രാസവസ്തുക്കൾ വർഷിച്ച മേഘങ്ങൾ വേണ്ടതരത്തിൽപ്പെട്ടവയായിരുന്നില്ല എന്നതാണ് ഈ പരാജയത്തിനു കാരണം. ആലിപ്പഴ-മഴ-കൊടുങ്കാറ്റുകളും മിന്നലുകളും വരൾച്ചകളും മറ്റും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുമുള്ള കഴിവു് ഭാവിയൽ ശാസ്ത്രജ്ഞർ നേടും. ഈ കഴിവു്, അല്ലമായിട്ടാണെങ്കിലും, ഇപ്പോൾത്തന്നെ അവർക്കു കൈവന്നിട്ടുണ്ട്.'

അന്താരാഷ്ട്രീയ പ്രശസ്തി നേടിയട്ടുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും അടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റി തയ്യാറാക്കിയതാണ് 'പരിസ്ഥിതി യുദ്ധം' (എൻവയ്മെന്റൽ വാർഫെയർ) എന്ന പുസ്തകം യുദ്ധകാര്യങ്ങളിൽ ആധികാരികമായ വിവരം നൽകുന്നതെന്ന നിലയിൽ യൂറോപ്പിലാകെ അംഗീകാരം നേടിയതും സ്പീഡിഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതുമായ സമാധാന ഗവേഷണ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലാണ് അതു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എല്ലാ സമാധാന പ്രേമികളുടെയും ശ്രദ്ധ ഈ പുസ്തകത്തിൽ പതിയേണ്ടതാണ്.

(25 സെപ്റ്റംബർ, 1984)